

ANONIEM

Bindend advies

Partijen : A te B vs C te D
Zaak : Hulpmiddelen, sta-opstoel
Zaaknummer : ANO07.165
Zittingsdatum : 8 augustus 2007

Zaak:ANO07.165, hulpmiddelen, sta-opstoel

Geschillencommissie Zorgverzekeringen (prof. mr. A.I.M. van Mierlo (voorzitter), mr. J.H.A. Teulings en mevr. mr. A.C. van den Boogaard)

(Voorwaarden zorgverzekering 2006, art. 10, 11 Zvw, 2.9 Bzv, 2.6 en 2.33 Rzv)

1. Partijen

A te B, hierna te noemen verzoekster,

tegen

C te D, hierna te noemen de zorgverzekeraar.

2. De bestreden beslissing

Verzoekster komt op tegen het besluit van de zorgverzekeraar van 23 mei 2006 inzake het niet verstrekken van een sta-opstoel.

3. Ontstaan en verloop van het geding

3.1. Verzoekster is bij de zorgverzekeraar verzekerd tegen ziektekosten op basis van de Beter-af-polis, een verzekering gebaseerd op de Zorgverzekeringswet (Zvw) (hierna: de zorgverzekering), en een aanvullende verzekering.

3.2. Bij brief van 23 mei 2006 heeft de zorgverzekeraar verzoekster bericht dat de door haar gevraagde sta-opstoel niet ten laste van de zorgverzekering zal worden verstrekt.

3.3. Verzoekster heeft aan de zorgverzekeraar om heroverweging gevraagd. Bij brief van 13 oktober 2006 heeft de zorgverzekeraar aan verzoekster meegedeeld zijn standpunt te handhaven.

3.4. Bij brief van 5 november 2006 heeft verzoekster de Geschillencommissie Zorgverzekeringen (hierna: de commissie) gevraagd te bepalen dat de zorgverzekeraar gehouden is de bedoelde sta-op stoel ten laste van de zorgverzekering te verstrekken.

3.5. Na daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, is door verzoekster het verschuldigde entreegeld ad € 37,00 voldaan, waarna de commissie de zorgverzekeraar de mogelijkheid heeft geboden op de stellingen van verzoekster te reageren.

3.6. De zorgverzekeraar heeft daarvan gebruik gemaakt en heeft de commissie op 10 april 2007 zijn nadere standpunt kenbaar gemaakt.

3.7. Bij brief van 12 juni 2007 heeft de commissie het College voor zorgverzekeringen verzocht om advies, een en ander conform artikel 114 van de Zvw.

3.8. Op 18 juni 2007 is verzoekster een afschrift van de reactie van de zorgverzekeraar gezonden. Tevens zijn partijen in de gelegenheid gesteld zich te doen horen. Van de

mogelijkheid zich te doen horen is door verzoekster en de zorgverzekeraar gebruik gemaakt.

- 3.9. Het College voor zorgverzekeringen heeft op 10 juli 2007, op de voet van artikel 114 lid 3 van de Zvw, zijn advies gegeven. Een afschrift hiervan is gelijktijdig met de uitnodiging voor de hoorzitting op 19 juli 2007 aan partijen gezonden.
- 3.10. Verzoekster en de zorgverzekeraar zijn op 8 augustus 2007 in persoon gehoord. Partijen zijn daarbij in de gelegenheid gesteld te reageren op het advies van het College voor zorgverzekeringen. Verzoekster heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt en haar standpunt nog eens herhaald. De zorgverzekeraar heeft geen aanleiding gezien tot het geven van een reactie.
- 3.11. Bij brief van 9 augustus 2007 heeft de commissie het College voor zorgverzekeringen een afschrift van het verslag van de hoorzitting gezonden. In vervolg hierop heeft de commissie van het College voor zorgverzekeringen bericht ontvangen dat hetgeen in de hoorzitting naar voren is gebracht geen aanleiding vormt tot aanpassing van zijn advies.

4. Het standpunt van verzoekster

- 4.1. Verzoekster is een 51-jarige vrouw. Blijkens de aanvraag van haar huisarts heeft zij in 1996 een HNP op niveau L4-5 ondergaan en is sprake van discitis. Omdat zij na de operatie nog steeds chronische rugklachten heeft, is een sta-opstoel aangevraagd.
- 4.2. Ten behoeve van de aanvraag heeft verzoekster op verzoek van de zorgverzekeraar een aanvullende vragenlijst ingevuld. Deze is met een begeleidende brief aan de zorgverzekeraar gezonden.
- 4.3. Verzoekster geeft hierin aan chronische pijnen te hebben. Zij heeft naast de eerdergenoemde herniaoperatie, waarbij een postoperatieve wondinfectie is opgetreden, ook een nekhernia ontwikkeld. De nekhernia wordt niet geopereerd omdat de kans dat daarmee de pijn verdwijnt niet opweegt tegen de risico's van een dergelijke ingreep.
- 4.4. Vanwege de nimmer aflatende pijn is verzoekster gebaat bij een frequente wisseling van houding. Zij zit derhalve ook nooit lang op een stoel. Omdat opstaan met veel pijn gepaard gaat en soms ook niet meer lukt, heeft zij een sta-op stoel aangevraagd, welke aanvraag is afgewezen.
- 4.5. Verzoekster kan zich niet vinden in de afwijzing van de zorgverzekeraar. Gesteld is namelijk dat verzoekster, zolang zij haar pijnmedicatie gebruikt (morfine), voldoende blijk heeft gegeven van de mogelijkheid zelfstandig uit een stoel op te kunnen staan. De zorgverzekeraar miskent daardoor dat de sta-opstoel verstelbaar is, waarmee steeds opnieuw een ontlastende houding in te stellen is. Vooral het bewegende beengedeelte van de stoel vindt verzoekster van groot belang.
- 4.6. Voorts gaat de afwijzing volgens verzoekster uit van de veronderstelling dat het doelmatiger is dat zij morfine blijft gebruiken, dan dat zij de beschikking heeft over

een sta-opstoel.

- 4.7. Verzoekster stelt zich tegen de achtergrond van vorenstaande op het standpunt dat de zorgverzekeraar de sta-opstoel alsnog dient te verstrekken.

5. Het standpunt van de zorgverzekeraar

- 5.1. De zorgverzekeraar heeft, na zijn primaire afwijzing, door zijn leverancier hulpmiddelen nader onderzoek laten verrichten. Op 6 oktober 2006 heeft een huisbezoek plaatsgevonden. Op grond van de bevindingen tijdens dit huisbezoek is de zorgverzekeraar tot het oordeel gekomen dat de situatie van verzoekster niet voldoet aan de criteria om voor een sta-opstoel in aanmerking te komen. Ter zitting verklaart de zorgverzekeraar nog dat chronische rugklachten in dit verband geen indicatie vormen.

6. De bevoegdheid van de commissie

Voor zover het onderhavige geschil betrekking heeft op de zorgverzekering, acht de commissie zich bevoegd daarvan kennis te nemen en daarover bindend advies uit te brengen.

De commissie is daarentegen niet bevoegd ten aanzien van de aanvullende verzekering.

7. De beoordeling van het geschil

- 7.1. De relatie tussen partijen wordt beheerst door een verzekeringsovereenkomst als bedoeld in artikel 7:925 van het BW. Deze verzekeringsovereenkomst betreft een zorgverzekering.

Een 'zorgverzekering' in de zin van artikel 1 onder d van de Zvw, dient te voldoen aan de wettelijke eisen van de Zorgverzekeringswet. De aard en omvang van de in de zorgverzekering op te nemen verzekerde prestaties zijn omschreven in Hoofdstuk 3, de artikelen 10 tot en met 14a van de Zvw en de daarop gebaseerde regelgeving, met name het Besluit zorgverzekering (Bzv) en de Regeling zorgverzekering (Rzv). Slechts voor zover de verzekering voldoet aan de wettelijke eisen – dat wil zeggen niet meer en niet minder biedt – is sprake van een zorgverzekering en heeft de verzekerde, door deze verzekering te sluiten, voldaan aan de op hem rustende verzekeringsplicht. Waar het vervolgens gaat om de onderhavige kosten, geldt het volgende.

- 7.2. Het betreft hier een naturapolis, zodat de verzekerde in beginsel gebruik dient maken van gecontracteerde zorg. De verstrekking van hulpmiddelen staat vermeld in de artikel 22 van de voorwaarden van de zorgverzekeringen en in het reglement Hulpmiddelen van de zorgverzekeraar.

Artikel 22 lid 1 bepaalt wanneer aanspraak op hulpmiddelen in het algemeen bestaat en onder welke voorwaarden. Voor zover hier relevant wordt hier bepaald:

"U heeft aanspraak op:

*- verstrekking van hulpmiddelen en verbandmiddelen in eigendom of in bruikleen;
hiervoor geldt in sommige gevallen een eigen bijdrage;*

(...)

overeenkomstig het reglement Hulpmiddelen van de zorgverzekeraar.

(...)"

Het reglement Hulpmiddelen bevat de volgende relevante bepalingen:

"Algemene bepalingen:

Dit Reglement vormt een nadere uitwerking van de Regeling Zorgverzekering paragraaf 1.4 Hulpmiddelenzorg.

Met betrekking tot de aanspraken wordt op pagina 10 van het Reglement Hulpmiddelen, voor zover hier van belang, het volgende bepaald:

"Inrichtingselementen van woningen: (...) en aan functiebeperkingen aangepaste stoelen:

Artikel Regeling: artikel 2.6 lid 1 ee, verder uitgewerkt in artikel 2.33

Bruikleen/eigendom: bruikleen

Procedure: aanvraag en machtiging zijn vereist

Voorschrijver: behandelend arts op ergotherapeut"

- 7.3. De regeling van artikel 22 van de zorgverzekering en het reglement Hulpmiddelen zijn volgens artikel 2.1 van de zorgverzekering, gebaseerd op de Zvw, het Bzv en de Rzv.
- 7.4. In het kader van het onderhavige geschil is de volgende regelgeving relevant. Artikel 11 lid 1 onderdeel a van de Zvw bepaalt dat de zorgverzekeraar jegens zijn verzekerden een zorgplicht heeft die zodanig wordt vormgegeven, dat de verzekerde in voorkomend geval, krachtens de zorgverzekering recht heeft op prestaties bestaande uit de zorg of de overige diensten waaraan hij behoefte heeft. Waar het gaat om hulpmiddelen, is een en ander naar aard en omvang omschreven in artikel 2.9 van het Bzv en verder uitgewerkt in de artikelen 2.6 tot en met 2.36 van de Rzv. De aanspraak op inrichtingselementen van woningen, waartoe stoelen met een sta-opstelsysteem worden gerekend, is geregeld in de artikelen 2.6 ee en 2.33 lid 1 van de Rzv.
- 7.5. De commissie constateert dat de in de polis opgenomen regeling strookt met de toepasselijke regelgeving.
- 7.6. In de Rzv, die integraal deel uitmaakt van de zorgverzekering, wordt aangegeven dat een aan functiebeperkingen aangepaste stoel kan worden verstrekt, indien niet kan worden volstaan met een stoel die voldoet aan de normale ergonomische eisen. Voor een sta-opstoel komt een verzekerde in aanmerking indien hij of zij niet zelfstandig kan opstaan uit een stoel met een optimale zithoogte.
- 7.7. In de toelichting op het Rzv wordt het volgende opgemerkt.

"Onder een aan functiebeperking aangepaste stoel wordt verstaan een stoel die voorzien is van persoonsgebonden aanpassingen dan wel door verstellen aanpasbaar is, zodanig dat deze stoel hiermee compensatie biedt voor een functiebeperking, die niet op eenvoudige wijze kan worden gecompenseerd door aanschaf van een in de reguliere meubelhandel verkrijgbare stoel.

De verzekerde heeft aanspraak op een aan een functiebeperking aangepaste stoel indien hij problemen heeft met zitten, het gaan zitten of het opstaan en hij niet kan volstaan met een stoel die voldoet aan de normale ergonomische eisen. Onder aanpassingen die voldoen aan de normale ergonomische eisen, worden de volgende aanpassingen begrepen: neksteun, beensteun, lendesteun, verstelbare rugleuning,

voetsteun, verstelbare zitting, verstelbare armleuning, aanpassingen met betrekking tot zithoogte, zitdiepte of zitbreedte. Indien een verzekerde een dergelijke aanpassing wenst, kan worden volstaan met de aanschaf van een passende stoel voor eigen rekening. Zogenaemde seniorenstoelen en andere stoelen voor bepaalde leeftijdsgroepen vallen niet onder de hulpmiddelenzorg.

Er is een zitprobleem als bijvoorbeeld sprake is van een balansprobleem, ernstige scoliose, spasticiteit of van een bewegingsbeperking in heup of knie. Een aangepaste stoel met een opstapprobleem is geïndiceerd als zelfstandig opstaan uit een stoel met een optimale zithoogte voor betrokkene redelijkerwijs niet mogelijk is. (...) Uitsluitend rugklachten, niets anders dan pijnklachten in de lage rug, die aanleiding geven tot zitproblemen, vormen ook geen indicatie voor verschaffing van een aangepaste stoel.”

- 7.8. Voor de beoordeling of verzoekster in haar specifieke situatie recht heeft op een ‘aan functiebeperkingen aangepaste stoel’ is de indicatiestelling door de huisarts of de ergotherapeut bepalend. In casu komt de aanvraag van de huisarts. De daarin vermelde indicaties – ‘HNP 1996 L4-5, postoperatieve spondylodiscitis’ en ‘chronische rugklachten’ – vormen naar het oordeel van de commissie, mede gezien in het licht van de toelichting op de Rzv geen grond voor verschaffing van een aangepaste stoel. Dat verzoekster niet in staat is zelfstandig op te staan uit een stoel van normale zithoogte, is de commissie niet gebleken.
- 7.9. Voorts is de commissie uit het dossier gebleken dat verzoekster het onderhavige hulpmiddel met name aanvraagt vanwege de verstelfuncties, zoals het verstellen van de zithoogte, de stand van de rugleuning en een uitklapbare voetsteun. Een stoel die deze eigenschappen bezit, voldoet volgens de toelichting op de Rzv aan de normale ergonomische eisen en valt niet onder de hulpmiddelen zorg.
- 7.10. Tegen de achtergrond van hetgeen hiervoor is overwogen, kan de commissie tot geen andere dan de conclusie komen dat verzoekster onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij over een indicatie beschikt om voor een sta-opstoel in aanmerking te komen, en voorts dat de eisen die verzoekster aan de onderhavige stoel stelt, impliceert dat een dergelijke stoel geen hulpmiddel is als bedoeld in de voorwaarden van de zorgverzekering.
- 7.11. Het voorgaande leidt ertoe dat het verzoek dient te worden afgewezen.

8. Het bindend advies

- 8.1. De commissie wijst het verzoek af.

Zeist, 22 augustus 2007

Voorzitter